

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 32 str. 13)

Sentencja

- 1) Artykuł 29 ust. 1 i 2 oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich są nieważne.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2008 r. — Eurohypo AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-304/06) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Słowny znak towarowy EUROHYPO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Znak towarowy pozbawiony charakteru odróżniającego)

(2008/C 158/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Eurohypo AG (przedstawiciele: C. Rohnke i M. Kloth, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Schneider i J. Weberndörfer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04 Eurohypo AG przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wniosek o rejestrację słownego znaku towarowego „EUROHYPO” dla usług należących do

klasy 36 — Charakter odróżniający znaku towarowego składającego się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech usługi

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04 Eurohypo przeciwko OHIM (EUROHYPO) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich orzekł, że Czwarta Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3288/94 z dnia 22 grudnia 1994 r., odmawiając w drodze decyzji z dnia 6 sierpnia 2004 r. w sprawie R 829/2002-4 rejestracji w charakterze wspólnotowego znaku towarowego syntagmy EUROHYPO dla usług z zakresu „spraw finansowych; spraw monetarnych; spraw nieruchomości, usług finansowych, finansowania [...]”, należących do klasy 36 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego.
- 2) Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 6 sierpnia 2004 r. zostaje oddalona.
- 3) Wnosząca odwołanie zostaje obciążona kosztami postępowania w dwóch instancjach.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danske Svineproducenter przeciwko Justitsministeriet

(Sprawa C-491/06) (¹)

(Dyrektywa 91/628/EWG — Ochrona zwierząt podczas transportu — Transpozycja — Swoboda uznania — Trzoda chlewna — Przewóz zwierząt trwający ponad osiem godzin — Wysokość minimalna każdego pokładu pojazdu — Gęstość załadunku)

(2008/C 158/06)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danske Svineproducenter

Strona pozwana: Justitsministeriet

Przy udziale: Den Europæiske Dyre- og Kødhandelsonion (UECBV)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia pkt 2 lit. b), pkt 47 część D i pkt 48 ppkt 3 tiret trzecie załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG i 91/496/EWG (Dz.U. L 340, str. 17), w brzmieniu ustalonym dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. (Dz.U. L 148, str. 52) — Wysokość minimalna i gęstość załadunku na każdym pokładzie w pojazdach transportujących trzodę chlewną w czasie przewozu trwającego ponad 8 godzin

Sentencja

- 1) Uregulowania krajowe tego rodzaju, co przepisy rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym, określające liczbowo wysokość przegród dla zwierząt w celu umożliwienia przewoźnikom oparcia się na normach bardziej szczegółowych od przewidzianych w przepisach dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG, w brzmieniu ustalonym dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r., mogą wchodzić w zakres uznania przyznanego państwom członkowskim w art. 249 WE, pod warunkiem że wspomniane uregulowania uwzględniające cel dyrektywy w wersji zmienionej, jakim jest ochrona zwierząt podczas transportu, nie utrudniają — naruszając zasadę proporcjonalności — realizacji innych celów tej dyrektywy w wersji zmienionej w postaci wyeliminowania przeszkód technicznych w handlu żywymi zwierzętami oraz umożliwienia sprawnego funkcjonowania organizacji rynków. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy wspomniane uregulowania są zgodne z tymi zasadami.
- 2) Rozdział VI pkt 47 część D załącznika do dyrektywy 91/628, w brzmieniu ustalonym dyrektywą 95/29, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie jest uprawnione do wprowadzenia przepisów krajowych, zgodnie z którymi w przypadku transportu trwającego więcej niż 8 godzin należy zapewnić powierzchnię minimalną na zwierzę wynoszącą 0,50 m² na 100 kg świni.

(¹) Dz.U. C 326 z dnia 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR przeciwko Industrie- und Handelskammer Berlin

(Sprawa C-14/07) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 — Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych — Brak tłumaczenia załączników do dokumentu — Konsekwencje)

(2008/C 158/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR

Strona pozwana: Industrie- und Handelskammer Berlin

Przy udziale: Nicholas Grimshaw & Partners Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 160, str. 37) — Odmowa odbioru pozwu doręczanego w innym państwie członkowskim i sporządzonego w języku tego państwa członkowskiego, do którego przekazywany jest dokument ze względu na to, że załączniki do pozwu są dostępne jedynie w języku państwa członkowskiego z którego pochodzi dokument, będącego językiem który został określony przez strony w zawartej przez nie umowie jako język do prowadzenia korespondencji

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że adresat doręczanego dokumentu wszczynającego postępowanie nie ma prawa do odmowy odbioru tego dokumentu, o ile dokument ten umożliwia adresatowi wykonywanie jego praw w ramach postępowania sądowego w państwie członkowskim, z którego pochodzi dokument, gdy do tego dokumentu dołączone są załączniki składające się z dokumentów, które nie zostały sporządzone w języku państwa członkowskiego do którego przekazywany jest dokument lub zrozumiałym dla adresata języku państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument, lecz które pełnią jedynie funkcję dowodową i nie są niezbędne dla zrozumienia przedmiotu i podstawy powództwa.